

KİTAPLARLA YAŞA

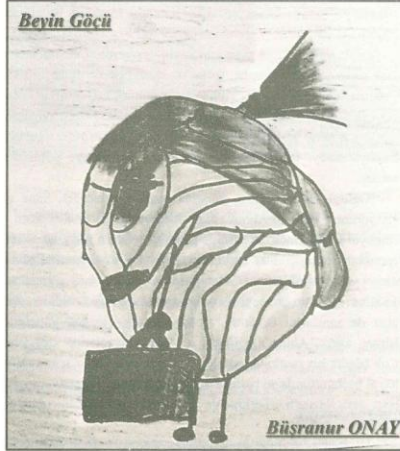
Kitap mı dedin bana?
Kitap nedir soruyorum sana,
Öyle boş boş durma burada,
Haydi kitapların yanına.

Kitap dosttur insana,
Vazgeçemezsin asla.
En iyi sırdaşıdır hayatında,
Haydi kitaplarla yaşa.

Bilgi kaynağıdır bizlere,
İyi bir ilaç olur hepimize,
Huzur dolu, sevgi dolu taze taze.
Haydi git, kitaplarla yaşa.

Eda Ebrar YILMAZ

Beyin Göçü

KELİMELERİN GİZEMİ

Kelimeler, ruhunu yansıtmış insanın. Düşüncelerini, hayatını, bilgilerini. Kelimeler insanı yansıtmış. İnsan kendini kelimelerle anlatmış. Harf harf dokurmuş ruhunu, kağıda işlemiş. İnsanlar yaşarmış, yaşadıklarını da yazarmış. İnsan yazmalı, bir gereksinimdir belki. Nefes gibi gereklidir. İllaki olmalı. Bilgiler gelecek nesillere aktarılmalı. Deneyler, problemler, olanlar, olmayanlar anlatılmalı. İnsan yazmalı, biri yazmalı diğeri okumalı. Okumalı çünkü bilmeli, okumalı çünkü hissetmeli.

Yıllar yıllar önce başlamış insanlar yazmaya. Ve yıllar önce de başlamış okumaya. Bunun sonu yok. Okumanın sonu olmamalı. Okumayan nasıl bilecek tarihi, kültürü, kendini nasıl bilecek. İnsan okumalı, okusun ki ders alsın. Okusun ki dünki bilgileri bugün de yaşatsın. Çünkü insan okuyarak yazarak yaşar. Okuyarak yazarak yaşatır.

Kelimeler duygularımızın somutlaşmış hali, kelimeler taşıyıcılar, kelimeler canı olmayan canlılar.

Gizem ÖZMEN

KİTAP MI DEDİN?

İnsanlar bazen kitaplarda bulur kendini. Herhangi bir kitap seni anlatır bazen. Ailenle, dostlarınla, arkadaşlarınla konuşup çözemediğin bir problemde yanında olur kitaplar, sana dost, arkadaş olurlar.

Onlarla güler, onlarla ağlırsın. Kitap senin içinde sakladığın 'seni' ortaya çıkaran bir yoldaş olur bazen. Bütün sırlarının sırdaşıdır kimi zaman. Aklından geçirdiğin soruların cevabıdır kitap. Dünyanın çirkinliklerinden bir nebze olsun uzaklaşmak için bizlere limandır.

Kitap okurken başka bir coğrafyada buluruz kendimizi. Yazarla uzun uzun sohbet eder, dalıp gideriz hayallere. Dertleşiriz, güleriz, ağlarız, beraber uyuruz. Kitap senin eksik yanını tamamlayandır. Bu sevgili dostlarımız olmasaydı bir yanımız hep eksik kalacaktı.

Duygular onunla değişir ya da onunla çoğalır, zenginleşir. Kendini yalnız hissettiğin zamanlar vardır hani, büyük bir kalabalığın ortasında olsan bile yalnız hissedersin. İşte bu yalnızlığın çaresidir kitaplar. Kitabın olmadığı bir dünyayı hayal edemiyorum. Bu dostlarımızı yalnız bırakmayalım.

Beyza DALGIC

1

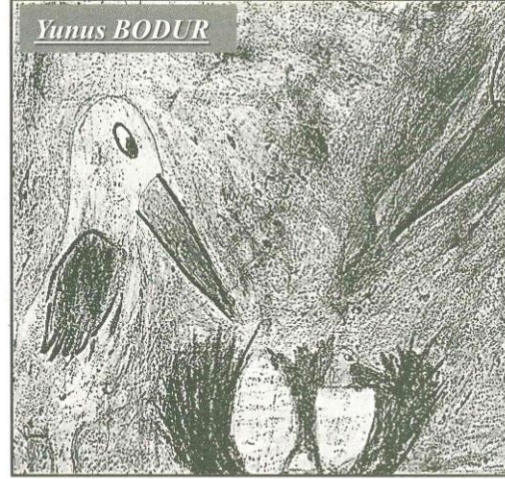
SAVAŞIN ACI YÜZÜ

2012 yılında Suriye'de iç savaş çıkmıştı. Kardeş kardeşi vuruyor, her gün yüzlerce insan ölüyordu. İnsanlar çaresizce evlerini terk ediyorlardı. Kurtulamayanlar her gün kurşun sesiyle yaşıyordu. Abbas adında bir çocuk korkudan ne yapacağını bilmiyor, evinden dışarıya çıkamıyordu. Evi en alt katta olduğu için şanssızdı. Bir gün evinin yakınlarında çatışma çıktı ve bir mermi Abbas'ın bacağına isabet etti. Babasının sağlık görevlisi olması büyük şanstı. Hemen evdeki sağlık malzemeleriyle mermiyi çıkarmaya çalıştı. Uzun uğraşlar sonunda mermiyi bacağından çıkardı.

Ancak, yarası büyüktü ve kan kaybı yaşıyordu. Çatışma tam 12 saat sürmüştü. Bu sürede Abbas'ın kanaması da iyice artmıştı. Çatışma bitince ambulans Abbas'ı alıp götürdü. Doktorlar bacağı kesmek zorunda olduklarını söylediler. Anne ve babası büyük bir hüznün içinde: "Kabul ediyoruz," dediler. Hemşireler çabucak ameliyathaneyi hazırladılar. Abbas'ı ameliyathaneye götürürken babası:

"Oğlum sen bir iyileş, buradan birlikte gideceğiz. Sana söz veriyorum," dedi ve Abbas ameliyathaneye girdi. Saatler geçti ve ameliyat bitti. Ameliyat başarılı geçmişti. Babası çıkış işlemlerini yaptıktan sonra, çıktılar ve hemen Türkiye-Suriye sınırına gitmek üzere yola koyuldular. Günler geçti ve artık sınıra gelmişlerdi. TSK'nın sınırdan kimseyi almadığını görünce çok üzüldüler. Ama yine de şanslarını denemek amacıyla sınır kapısına yöneldiler. Birkaç asker, Abbas'ı görünce acıyarak geçmelerine izin verdi. Çok büyük bir mutluluk içinde sınırı geçtiler. Onlar için yeni bir hayat başlıyordu. İş ve barınacak bir yer lazımdı. Kısacası yaşamak için para lazımdı. Türkiye'de bu imkânların kısıtlı olduğunu düşünerek, babası:

--" Bizim Avrupa'ya gitmemiz lazım," dedi. Abbas ve annesinin kabul etmekten başka bir şansı yoktu. Ailecek sığınma kamplarına gittiler. Ertesi gün babası para kazanmak için iş bulmaya gitti. Birkaç gün iş aradı ve sonunda bir iş buldu. Ancak işi gereği İstanbul'a gitmesi gerekiyordu.

Ailece ceplerinde ki 50 TL ile yola koyuldular. sürmüştü. Sonunda İstanbul'a gelmişlerdi. Babası ayla kazanmaya başlamıştı. Bir gün akşam babası:

"Burada iyi bir düzen kurmaya başladık. Bence gitmeyelim. Burada kalalım Siz ne dersiniz?" dedi. A dakika düşündükten sonra kabul etti.

Yıllar geçti ve bir gün babasının aklına bir fikir geldi

--"Hadi oğlum gel. Sağlık Bakanlığı'na gidip se protez bacak isteğinde bulunalım," dedi. Abbas ve koyuldular. Bakanlıkta çalışan biri bir belge doldurma Babası hızlı bir şekilde formu doldurdu. Ameliyat ta sonraya vermişlerdi. Ama o bir ay adeta sular seller g Artık ameliyat zamanı gelmişti. Abbas ameliyat l tamamlarken çok heyecanlıydı. Çünkü artık onu olacaktı. O da koşup, yürüyebilecekti.

Bu ameliyatı önceki ameliyatına göre kısa sürmüştü bittiğinde Abbas'ın ağzı kulaklarına varıyordu. ' bacağına alışması uzun sürmüştü. Ama yine de alışmış diğer çocuklar gibi yürüyüp koşabiliyordu.

Bu

SEVGİLİ ERTUĞRUL GAZİ,

Senin gibi büyük bir insan olmak isterdim. O küçük Kayı boyundan kocaman bir devlet kurdun. Kaç defa ölümlerden döndün kim bilir ama bir kale gibi düşmanların karşısına dikildin. Zalimlerin korkulu rüyaları, mazlumların umut ışığı oldunuz yüzyıllarca. Torunlarınızın rahat yaşaması için katlandınız bunca cefaya. Hak, adalet, ve bayrak için durdunuz Moğolların, Haçlıların önüne. Oğlun Osman, torunların Fatih, Kanuni'de aynı amaca hizmet ettiler hep davaları aynıydı. Bizlerde sizlerin torunları olarak sizleri örnek alacağız. Hak, adalet ve hoşgöründen ayrılmayacağız. Bıraktığınız emanete sahip çıkacağız. Sizler ebedi mekanlarınızda rahat uyuyun sevgili atalarım.

Emin Buğra TÜRKDOĞAN

GEÇMİŞE GİTMEK

Ben insanlarla kavga değil barış istiyorum. Sav dibine batırmak istiyorum. Dere kenarına gidip bal pınardan buz gibi su içmek istiyorum. Bilgisayarda : oyunlar değil mahallede saklambaç oynamak istiyorum

Ben sert koltuklarda değil sedirde oturmak istiyorum. kendi bahçemizde ağaçların gölgesinde serinlemek yetişen o taze meyvelerden yemek istiyorum. Ya doğada olmak istiyorum. Bayramlarda el öpüp toplamak, televizyon karşısında aptal olmak değil sohbetler arıyorum. Komşuluğun samimi olduğu geçmişe- gitmek istiyorum.

En önemlisi ben betonlaşmamış, savaşların olma yaşamının değeri olan geçmişe gitmek istiyorum.

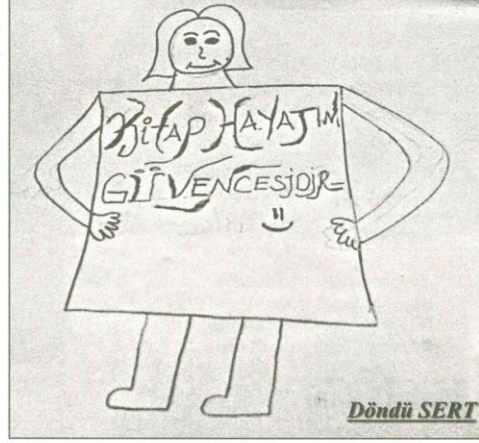
Mervenur

BABA YARISI

Okuma yazmayı, her yerde dürüst olmayı,
Saygıdan, sevgiden ödün vermemeyi,
Sen öğrettin bizlere.
Öğretmen anne baba yarısı, gönül sevdası,
Bilgilerin kaynağı sensin öğretmenim.
Günler, aylar, yıllar geçti usanmadın,
Öğretmekten, anlatmaktan hayati.
Sevgisiyle gönülleri kazanan,
Baştanbaşa şefkat ile bezenen,

Karanlığı boğup ufka uzanan,
Dosta giden gönül yolu Öğretmenim!

Dilara SAYAN

İNSAN VE DOĞA

Önce doğa sonra insan yaratıldı. İnsan ve doğa ezelden bir bütündür. İnsanoğluna dair ne varsa aslında hep doğanıdır. Doğaya karşı görev ve sorumluluklarımız var. Onları ihmal edersek sonuçları çok kötü olabilir.

Doğa ferahlık verir biz insanlara. Onu bir çocuk gibi korumalıyız. Örneğin çöpleri çöp kutusuna atsak daha güzel olmaz mı? Hafta sonu ailenizle pikniğe gittiğinizde etrafı temiz bırakıyorsunuz değil mi? Herkes piknikte etrafı temiz görmek ister. Onun için çevreyi temiz tutmak her insanın görevidir.

Gelgelelim insanlar çevreyi çok fazla kirliliyorlar. Her yerde uyarı levhaları asılı olsa bile bunu yapıyorlar. Ormanlarımız hem insanlar hem de diğer canlılar için vazgeçilmez yerlerdir. Her yıl orman yangınları doğaya çok büyük, tamir edilmesi zor yaralar açmaktadır. Orman yangınlarının önüne geçmek için herkesin elinden geleni yapması lazımdır.

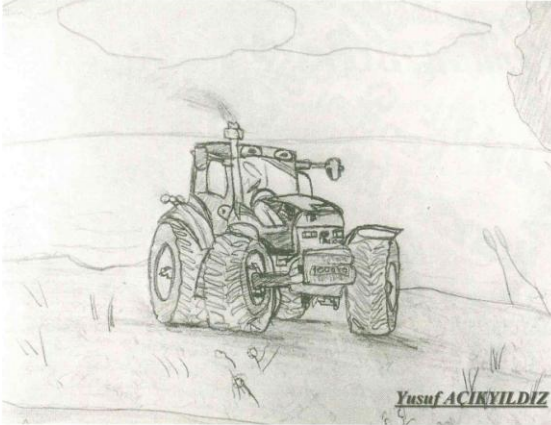
İnsan ve doğa ananın kardeşliğini bozmamak, gelecek kuşaklara aktarmak için doğal güzellikleri korumalıyız. Eğer bunu başarabilirsek elde edemeyeceğimiz hiçbir şey yoktur.

Selenay YETGİN

ONLARA GİDİN

Faruk Orta Anadolu'nun merkezlere uzak bir köyünde doğmuştu. Okumayı çok istiyordu; fakat köylerinde okuyabileceği bir okul yoktu. Köylüleri olan varlıklı biri Faruk'un bu isteğini bildiğinden onu şehre gönderdi okuması için.

Yıllar geçti. Faruk büyümüştü. Ülkesinin iyi bir üniversitesinden öğretmen olarak mezun oldu. Mezuniyet sonrasında köyüne döndüğünde onu acı bir sürpriz bekliyordu. Anne ve babası sobadan sızan gazdan zehirlenerek bu dünyadan göçmüşlerdi.

Faruk bir süre bu acı olayın etkisinden kurtulamadı. Bu esnada köylerine bir okul yapılacaktı ancak bir sıkıntı vardı arazi. Faruk anne ve babasının hatırasını yaşatmak için anne ve babasından kalan bahçeli evlerini okul arazisi için bağışladı.

Okul yapıldı. Faruk'ta okulun ilk öğretmenlerinden oldu. Başka öğretmenlerde geldi sonra köylerinin bu taze okuluna. Faruk tüm enerjisini köyün çocuklarına harcıyordu. O diğer çocukların kendisi gibi bir meslek sahibi olmasını isteyen fedakar bir öğretmendi. Faruk'un ve diğer öğretmenlerin öğrencileri okuyarak meslek sahibi oluyorlardı.

Tüm kazandığını okula ve öğrencilerine harcayan Faruk diğer insanlar gibi zengin değildi. Gönüllü zengindi ya bu yeterdi.

Yaşlanmıştı artık yıllarca köyden mezun ettiği öğrencileri hasta yatağında onu ziyaret ettiler. Ölüm döşeginde gelen öğrencilere hala şu öğüdü veriyordu: 'Ben küçükken köyümde okul olmadığı için çok zorluklar yaşadım. Sizler bizim yaşadığımız sıkıntıların çoğunu yaşamadınız. Ancak hala okulun olmadığı bir sürü köyümüz var. Sizlerden istediğim oralara gidin. Çocukların okumasını sağlayın.' Ziyaretine gelenler çok duygulandılar.

Yağmur ÜKTEN

ÜLKEM

Gözümü açtığım güzel ülkem
Seni nasıl tarif etmeli bilmem
Nazlı bayrağım şanlı hilalim
Benim güzel ülkem

Dağları heybetli, ovaları verimli
Üç tarafında üç mavi boncuk
Akdeniz, Karadeniz, Ege
Ezelden bağlı birbirine

Ey memleketlerin en nazlısı
Bağrında ne çok sır var
Dile gelse Anadolu destan olur
Bitmez okunur, yaşayan destandır yurdum

Ela Nur GÜLTEKİN

SİHİRLİ HARİTANIN GİZEMİ

Asel, Hatice, Gamzegül, Selenay ve Şevval adında beş arkadaş varmış. Çok iyi anlaşılan arkadaşlarıymış. Öğretmenleri proje ödevi vermiş. Zil çalınca bu beş arkadaş hocanın yanına gidip projenin kaç kişilik olduğunu sormuş. Öğretmeni de yarın açıklarım, demiş. Teşekkür ederiz öğretmenim deyip okuldan çıkmışlar. Eve gitmişler, evlerinde dinlenirken Asel tüm arkadaşlarını aramış ve eve davet etmiş.

Hatice, Gamze, Selenay ve Şevval Asel'in evine gitmişler. Geldiklerinde Asel'in babası depoyu düzeltiyormuş. Düzeltirken kızları yanına çağırmış. Kızlardan yardım istemiş. Herkes depoyu toplarken Selenay bir kutu bulmuş. Diğer kızlara söylemiş çardağa geçip oturmuşlar. Kutuyu açıp incelemişler. Kutudan üç pusula bir harita ve birde günlük çıkmış. Şevval pusulayı kızlara dağıtmış Selenay haritayı Asel'de günlüğü almış. Selenay haritayı açtığında normal haritalara hiç benzemeyen ve üstünde 'Yer Altı ülkesi' yazan bir kağıt parçası ile karşı karşıya kalmışlar. Selenay kutuyu inceliyormuş. Kutunun üstünde bir isim yazıyordu. Asel belki dedem bilir dedi ve Asel'in dedesine gittiler. Asel'in dedesi bu benim dedeme ait, dedi. Bu eşyaların çok eski olduğu belliydi. Dedesi Asel'e sizin olabilir, dedi. Bu konuşmalarla gün geçti akşamleyin kızlar yattığında hepsi de aynı rüyayı gördü.

Asel'in evlerinin yanındaki yıkık harabede bir Kızlar ışığa gitti. Işığın yere değdiği yerde bir boşluk kızları içine çekiyordu. Bir anda kızlar kar uyandılar. Aynı rüyayı gördüklerini fark ettiler. Okul için hazırlandılar. Tam okula giderken gördükleri rüya Hatice'nin elindeki harita deliğe çekildi. Hatice kırpmadan deliğe atladı. Kızlarda Hatice yapma Hatice'nin arkasından koştular. Deliğin içi çok güzeldi şatodan bir varlık kızların yanına geldi. Hatice'deki ha Kızlar vermediler. Varlık elini şaklattı kızların et yaratıklar sardı. Şevval keşke okulda olup hocanı projeyi yapabilsek, dedi. Bir anda kızlar kendile buluverdiler. Çok şaşkınlardı ama belli etmeden hoc sordular. Proje dört kişilikti ve gerçek olmayan yazılacaktı. Bütün kızların aklına yaşadıkları geldi. Kızların yazdığı kitap okul gazetesinde Bütün okul bunu çok sevdi. Hikayenin adı da 'Sihir Gizemi' idi. Kızlar sevinirlerken bir ses duyuldu. Ş kalkma vaktin geldi kalk, okula gideceksin. Ne y olanlar Şevval'in rüyasıydı.

D. Se

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet TEKİN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

RAMAZAN ŞAHİN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Filiz GÜRPINAR

GÖRSEL DANIŞMAN

Miraç ÖMÜR

YAYIN KURULU

Osman KOZ

Uğur BİÇER

OKUL ADRES TELEFON

YILDIRIM BEYAZIT ORTAOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. Fatih Sok. NO:2/A Bİ
ÇUBUK/ANKARA Tel: 0312 838 48 05